

Paraules del President de la Generalitat en la concessió del Premi Josep M. Vilaseca Marcet

20 de juny de 2007

[Salutacions]

Amb el premi que duu el seu nom honorem Josep Maria Vilaseca i Marcet, l'il·lustre jurista.

Josep Maria Vilaseca va ser un gran professional del dret i una gran persona, que atresorava una sòlida formació jurídica i humanística. No descobreixo res en afirmar-ho.

Home de fermes conviccions, va prestar grans serveis al país. En l'exercici professional com a advocat, en la docència universitària i en el treball social.

Vull recordar la seva participació en els treballs d'elaboració de l'Estatut d'autonomia de 1979, el seu pas per la presidència de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat i finalment per l'Institut d'Estudis Autonòmics.

En ser el primer director d'aquest Institut va contribuir a la seva constitució i va deixar una petja ben marcada que ha servit de guia sens dubte per als seus successors.

Persones com Josep Maria Vilaseca honoren Catalunya i ens fan sentir orgullosos del nostre país i d'ells mateixos. Em plau afirmar-ho, com també vull agrair molt sincerament la presència de la seva esposa, la senyora Teresa Roca.

L'Institut d'Estudis Autonòmics va ser creat per a l'estudi i la recerca en matèria d'autonomies polítiques territorials, amb l'objectiu de contribuir a la implantació i consolidació de l'autogovern a Catalunya.

Llavors, en aquell any 1984 l'Estat espanyol autonòmic podem dir que s'estava construint, s'estava fent a si mateix. Dia a dia, i sense precedents propis, ja que l'experiència dels anys de la República va ser massa breu i trasbalsada.

El Premi Josep Maria Vilaseca i Marcet és destinat a treballs, a obra científica, sobre autonomia política i federalisme.

La matèria continua ocupant i preocupant molts sectors de la societat i amplis grups de professionals, del nostre país i de fora de les nostres fronteres.

No passa de moda, per dir-ho en paraules col·loquials, I sembla més actual que mai. Al Regne Unit, de gran tradició unitària, és ben viu. I no diguem en estats de caràcter plurinacional o d'organització territorial i administrativa federal, autonòmica, o d'una manera o altra composta.

Els estudis que s'han presentat en aquesta primera convocatòria del premi són d'alt nivell científic i d'una qualitat innegable.

Aquesta participació demostra l'encert d'haver-lo instituït. El jurat ho ha tingut difícil, i en aquest sentit vull agrair als seus membres el treball rigorós que han realitzat.

Vull fer un reconeixement a les dues obres premiades, i felicitar especialment als seus autors, la professora Sandra León Alfonso i el professor Alain G. Gagnon. Ells inauguren una llista que esperem que en el futur s'anirà completant amb investigacions de prestigi i professionals competents i reconeguts.

Al principi de la meva intervenció em referia a la participació de Josep Maria Vilaseca en l'elaboració de l'Estatut de 1979. Aquell Estatut, l'Estatut de Sau, inaugurava el nostre autogovern, després del franquisme, i ens permetia recuperar la institució històrica de la Generalitat.

Aquell Estatut va servir per donar resposta a una demanda col·lectiva de la societat catalana. El seu desplegament s'ha fet al llarg dels anys i va arribar als seus límits. Calia, doncs, un impuls nou. I hem obtingut un nou text en un procés que ha estat llarg i difícil, però finalment reeixit.

El nou Estatut, aprovat ara fa un any pel poble de Catalunya, ha ampliat el nostre autogovern. Amb un més gran reconeixement de la nostra personalitat, amb més competències i amb més recursos. Per poder exercir aquestes més grans capacitats al servei dels ciutadans i les ciutadanes.

Catalunya té ara l'instrument polític més complet que mai ha tingut. Sens dubte hi ha dificultats, però no renunciarem a cap de les seves potencialitats.

Ho estem fent treballant en el seu desplegament amb la màxima fermesa i amb plena lleialtat institucional. Amb flexibilitat però amb exigència.

Vull reiterar el que he dit darrerament: fer país vol dir tenir els objectius clars, negociar bé i aconseguir acords. Serà així com Catalunya avançarà: amb unes institucions fortes i apreciades pels ciutadans i ciutadanes als quals serveixen.

Moltes gràcies.